

از جایزه اسکار تا کارهای تجاری

فراز و نشیب های «کوبی»

گزارش

بن گیلبرت

کوبی برایانت، اسطوره NBA در سانحه سقوط بالگرد در کالاباساس کالیفرنیا درگذشت. در این فاجعه ۹ نفر کشته شدند، از جمله جیانا، دختر ۱۳ ساله برایانت. بالگرد آنها به کوه برخورد کرد و به همین دلیل کنترلش را از دست داد اما بر برایانت در طول ۴۱ سال زندگی چه گذشت؟ ۱- او در کشور ایتالیا بزرگ شد. پدر او، جو برایانت، سال هادر NBA بازی کرد و سپس با خانواده به ایتالیا رفت تا در لیگ بسکتبال این کشور بازی کند. این دوران باعث علاقه برایانت به خودروهای ایتالیایی شد. او یک بار به یک نمایندگی فراری رفت و یک خودروی ۴۵۸ ایتالیا را با قیمت ۳۲۹ هزار دلار خریداری کرد.

۲- برایانت همچنین سه خانه داشت که ارزش آنها در سال ۲۰۱۲، ۱۸/۸ میلیون دلار برآورد شده بود. یکی از آن خانه هادر سال ۲۰۱۵ با قیمت ۶/۱ میلیون دلار فروخته شد.

۳- برایانت با بالگردش به محل برگزاری بازی های خانگی می رفت. او یک بار گفت که با بالگرد دیگر به ترافیک بر نمی خورد و به این ترتیب بابتی آماده روانه میدان می شود.

۴- او بالگردش را به دیگران هم می داد. یک بار او به استیو بلیک، هم تیمی اش اجازه داد از بالگرد او استفاده کند تا نزد پزشک برود. ۵- برایانت دومین بازیکن پر درآمد تاریخ NBA بود. او در دوران بازی اش ۳۲۳ میلیون دلار در آمد کسب کرد. تنها کوین گارنت بالاتر از او است، هر چند لبران جیمز دارد به سرعت به او نزدیک می شود.

۶- برایانت در طول دوران ورزشی اش ۶۸۰ میلیون دلار از قرارداد با شرکت هایی مانند نایکی، لنوو، اوبلو و انتشارات پابینی کسب کرد. ۷- برایانت در سال ۲۰۱۳ شرکت کوبی را تأسیس کرد تا کارهای تجاری اش را مستقیماً تحت کنترل بگیرد. اولین سرمایه گذاری شرکت او خرید ۱۰ درصد سهام شرکت بادی آرمور به قیمت ۶ میلیون دلار بود که در زمینه نوشیدنی های ورزشی فعالیت می کند. بعد از آن کوکاکولا بیشتر سهام این شرکت را خرید و همین باعث شد ارزش سهام برایانت به ۲۰۰ میلیون دلار برسد.

۸- برایانت در سال ۲۰۱۴ ساختمانی را به قیمت ۵/۸ میلیون دلار خریداری کرد تا شرکت کوبی در آنجا مستقر شود.

۹- شرکت کوبی در سال ۲۰۱۵ با شرکت علی بابا همکاری و محصولات با نشان کوبی را تولید کرد. آنها با هم مستند Muse را هم ساختند.

۱۰- کوبی کمی پس از بازنشستگی اش در سال ۲۰۱۶، استودیو کوبی را تأسیس کرد (که بعدتر نام استودیو گرانیته را گرفت). هدف این شرکت ایجاد راه های جدید برای تعریف ماجراهای ورزشی بود.

۱۱- در سال ۲۰۱۸ بود که فیلم کوتاه «بسکتبال عزیز» باعث شد برایانت اسکار بگیرد.

۱۲- اما همه کارهای برایانت موفقیت آمیز نبودند. او یک بار به سراغ خوانندگی رفت و از یک کارگردان مشهور به نام هاپ ویلیامز خواست ویدئویی برای آهنگ اول او بسازد. از این آهنگ استقبال خوبی نشد و ویدئوی آن هم منتشر نشد.

۱۳- اما در جریان ساخت ویدئوی این آهنگ بود که او با ونسا آشنا شد و با او ازدواج کرد. ازدواج آنها در سال ۲۰۰۱ بود و آنها صاحب چهار دختر شدند.

۱۴- ونسادر سال ۲۰۱۱ درخواست طلاق داد اما کوبی و ونسادر نهایت با هم آشتی کردند و در سال ۲۰۱۳ بود که ونسادرخواست خود را لغو کرد. ۱۵- کوبی بسیار به دنیای تجارت علاقه داشت. کریس ساکا، سرمایه گذار میلیاردر، یکی از اولین راهنماهای کوبی در این راه بود. او یک بار گفت که کوبی همیشه از او مشورت می گیرد: «تلفنم وسط شب مرتباً زنگ می خورد. کوبی است دیگر، دارد این مقاله را می خواند، آن توییت را چک می کند، این فرد را فالو می کند، آن ویدئو تد را می بیند و از این مسائل.»

۱۶- کوبی یک بار گفت: «اینکه می گویند من بیش از خدم دستاورد داشته ام برایم بسیار معنی دارد. این یعنی من سخت و نا جایی که امکان داشته تلاش کرده ام.»

منبع: بیزنس اینسایدر

مرگ تراژیک کوبی برایانت جهان را شوکه کرد

پایان دردناک

یادداشت

گابریل بومگارتنر

دفاعی مناسب و پرتاب های عالی باعث شد یکی از تحسین برانگیزترین بازیکنان بسکتبال در دوران سلطه اسطوره شیکاگوبولز، جردن باشد.

دلیل عمده الهام بخشی او برای بسیاری از ورزشکاران چیزی بود که خودش نام «ذهنیت مامبا» روی آن گذاشته بود، خودش می گفت: «اگر دیدید بایک خرس مبارزه می کنم، برای خرس دعا کنید.»

دغدغه نظم و پیروزی و شخصیت قوی او باعث شد چندین بار با شکیل اونیل، مربی اش فیل جکسون و چندتا از مدیران لیکرز در مورد قرارداد اختلاف نظر آشکار پیدا کنند.

اما آنچه هرگز در باره اش تردید ایجاد نشد تعلق خاطر کوبی به بسکتبال، تأثیرگذاری اش در ایجاد علاقه نسبت به بسکتبال و عشقی که به چهار دخترش داشت که یکی از آنها، جیانا، ۱۳ ساله همراه با او کشته شد.

او دوران حرفه ای خود را با ساختن فیلم کوتاهی با عنوان «بسکتبال عزیز» که جایزه اسکار گرفت، جاودانه کرد. او تلاش می کرد جیانا هم یک بازیکن حرفه ای بسکتبال شود، به طور مرتب به تیم بسکتبال زنان لس آنجلس اسپارکس سر می زد و مشاور غیر رسمی آنها بود.

جیانا که دختر دوم کوبی بعد از ناتالی ۱۷ ساله و قبل از بیانکا ۳ ساله و کاپری هفت ماهه بود، استعداد بالایی داشت و می توانست بسکتبالبست خوبی شود. یکی از آخرین تصاویر منتشر شده از کوبی تحسین دخترش در جریان یک مسابقه در ماه گذشته بود.

از دست دادن کوبی یک فاجعه بوده نه فقط برای بسکتبال بلکه برای نسلی از اهالی لس آنجلس که دیوارهای اتاق خوابشان پر از پوسته های او بود و همچنین عده بی شماری که در دوران حرفه ای ۲۰ ساله خود الهام بخش شان بود.

مرگ یک اسطوره که بعد از دوران موفقش به عنوان فوق ستاره بسکتبال یک مرد خانواده بود و سفیر جهانی برای بسکتبال، مرگ او جهان را شوکه می کند و خاطراتی را که در طول سه دهه به وجود آورد، زنده می کند.

دیوید فیزدیل مربی کهنه کار بسکتبال بعد از مرگ او گفت: «لیکرز قلب تپنده لس آنجلس است و کوبی برایانت خونی بود که در این رگ ها جریان داشت.»

منبع: گاردین

برایانت؛ از بسکتبال تا سرگرمی

آقای «اسکار»

گزارش

آنتونی برزنیکان

نفوذ کوبی برایانت فراتر از زمین بسکتبال بود. او آینده خود را با الهام از دخترانش در صنعت سرگرمی می دید. برایانت یک بار گفت: «بهترین راه برای الهام بخشیدن به نسل بعد ورزشکاران این است که داستان برایشان تعریف کنیم. شما می توانید بنشینید و حرف بزنید و مثلاً بگویید باید متعهد باشی و سخت تلاش کنی، اما اگر این حرف را از طریق تعریف داستان بگویید اثر بیشتری خواهد گذاشت.»

برایانت تازه کارش را در این زمینه آغاز کرده بود که جان باخت، اسپایک لی در سال ۲۰۰۹ فیلمی مستند از زندگی او به نام «کوبی کارش را انجام می دهد» ساخت که یک روز از زندگی این ستاره لس آنجلس لیکرز هنگام بازی با سن آنتونیو اسپرز را به تصویر کشید. برایانت پس از بازنشستگی به دنبال آن بود که ماجراهای بیشتری را البته به کمک دیگران تعریف کند. سرگرمی هم تبدیل به ورزشی تیمی شده و برایانت می خواست پس از قهرمانی های ورزشی، در صنعت سرگرمی هم به مسیرهای ناشناخته برود.

شرکت برایانت در تابستان داستان «لگسی و ملکه» را منتشر کرد. ایده اصلی این داستان فانتزی و ورزشی متعلق به برایانت بود و آنی متیو آن را نوشت. در این کتاب یک تنیسور ۱۲ ساله به نام لگسی درمی یابد که با قهرمانی در یک تورنمنت می تواند کودکان بی سرپرست را نجات دهد. منتقدان از این کتاب استقبال کردند و پابلشیرز ویکی نوشت: «این داستان افسون زیادی دارد و لگسی قهرمانی است که ارزشش را دارد که طرفدارش باشیم.»

برایانت همچنین پادکست نمایشنامه رادیویی The Punies (تحیف ها) را ساخت که درباره گروهی از بچه های یک محل بود که رویاهای ورزشی بزرگی در سر داشتند. این پادکست از قسمت های ۱۵ دقیقه ای تشکیل می شد که در آن داستان بچه ها تعریف می شد.

اما انیمیشن «بسکتبال عزیز» حضور قدرتمند او را در عرصه سرگرمی رقم زد. او و گلن کین بابت این انیمیشن اسکار بهترین انیمیشن کوتاه را گرفتند. راوی این فیلم کوتاه خود برایانت بود و موسیقی مسحورکننده آن را هم جان ویلیامز، آهنگ ساز اسطوره ای ساخت.

برایانت با این حال موانعی بر سر راه حضورش در هالیوود می دید. آکادمی اسکار حاضر نشد به او عضویت بدهد و دلیل این کار نداشتن تجربه فیلم سازی اعلام شد. او در سال ۲۰۰۳ متهم به تجاوز به دختری ۱۹ ساله شده بود و همین موضوع باعث شد سایه ای سنگین روی زندگی او به عنوان فیلم ساز و داستان گو نقش ببندد. در سال ۲۰۱۸ بود که بیش از ۱۷ هزار نفر طوماری امضا کردند و در آن خواستند که نامزدی اسکار برایانت از او به همین دلیل گرفته شود. این اتفاق روی بسکتبال او هم تأثیر بسیاری گذاشت. البته آن دختر در سال ۲۰۰۴ حاضر نشد در دادگاه شهادت بدهد و پرونده او بسته شد.

برایانت چهار دختر داشت که یکی از آنها به همراه او در سانحه بالگرد کشته شد. او پس از بازنشستگی گفت که دخترانش تأثیر بسیاری در علاقه او به صنعت سرگرمی داشته اند.

دوستان برایانت در صنعت سرگرمی پس از درگذشت او پیام های تسلیت فرستادند. دواین جانسون معروف به «راک» عکسی از برایانت و جیجی، دخترش منتشر کرد و نوشت: «عشق همیشگی است.» این پست او در چند دقیقه بیش از یک میلیون بار لایک و هزاران نظر زیر آن نوشته شد.

صدها طرفدار او هم در خیابانی نزدیک به سانحه بالگرد گرد هم آمدند و داستان های خود از خاطرات به یادماندنی شان از برایانت را با هم به اشتراک گذاشتند. آنها می گریستند و بسیاری از آنها لباس لیکرز با نام برایانت را به تن داشتند.

منبع: ونیتی فر